

Ինքազբաղատունը բաց է ամեն օր (բացի տոն օրերից) ժամը 9-ից մինչև 2-ը: Յայտարարութիւնները ընդունում են ամեն լեզուներով: Յայտարարութիւնները բառին 2 կ., ըսկալմաների համար կրկնապատիկ

ՈՒՇՈՒՑ.—Մի ամի աստաղձադործ
ի Իրադէլեանց անուհով, պատրաս-
է մի սեղան, որը բաց անկողյւ լի-
է օթեակի, իսկ փակելուց լինում է
իկ տուռ։ Այդ ձևադործը ուղար-
կովլասանն ցուցանանդէսը։
Կիրակի, սեպտեմբերի 24-ին, չա-
մուսականի ժամը 12-ին, Երևանի

նչ Հայեցակետից ել նայելու կ
մարդու վրայ իբրև կենդա- լ
կամ անմահ արարածի վրայ, ժ
ու ամենայնիւ մենք պէտք է
բոլոր ջանքերը միացնենք ն
նց Հանգստութիւնն ապահովե- լ
լահմար, որին պէտք ունին ն
աստարապէս ինչպէս հոգին, թ

Սեր երկրումն էլ կիրակնօրեայ
նգստութեան նշանակութիւնն
առնելով, անտարադիօս, երբ
նքի պայմաններն աւելի կը
նրանան, երբ անգործութիւնը
դադարէ մի զբաղմունք Հա-
ռուելուց և այդ կը լինի այն
մանակ, երբ երկրին բնակիչներն
լի կը բազմանան, այն ժամա-
կ աւելի լաւ կ'ըմբռնեն կի-
նօրեայ Հանգստութեան նշա-
նութիւնն և անհրաժեշտու-
նը:

բազմաթիվ ծանապարհ ձգելով զգալի շին-նախնայնա՝ Թուրքերը բոլորը ձի էին հծծել, մինչև Թուրք ջուրը հետը դնացել:

Վերջին հրաժեշտ տալիս, թուրքերի համար աղօթել է, և ասել է, որ պէտք է հայերի հետ հաշտ ապրեն: Պարբերից ի վեր հայրան աղբեր են: Սխալ է թուրքերի թիւը կարծիքները, և այլն:

—Անցեալները յայտնել էինք, որ մի պարոն, գործակալութեան անունով ձեռագիրներ է վերցրել, նոյնպէս և եկեղեցու ընծայած մատաւսէ ուրար և այլ իրեր է վերցրել: Այդ բոլոր յիշատանքի համար յայտարարութիւններ է տրուած: Իսկ, ինչպէս լսուած ենք, այդ բոլորը «ձայն բարբառող յանապատի» է մնացել:

—Անպատեհների 27-ին կամ 28-ին, մեր թիւմի սրբազան առաջնորդ Գեր. Կարապետ եպիսկոպոսը կը գնայ Նուխու մասն այցելելու:

Պետերբուրգում, մայրաքաղաքի թերթերի անկում, չուտով կը բացուի մի գործարան, ուր նաւթային միացորդներ ձրաց են պատրաստելու:

ԱՆԱՆՅԱՆՈՒՄ. —Այժմ մնացած ուշադրութեան արժանի է քաղաքագլխի ընտրութիւնը, որը հիմա քաջութեամբ է. դեռ ևս բոլոր իրաւասուններն ընտրուած չեն: «44» հոդուց պահանջ է 18-ը, այդ 18-ն էլ ընտրուելուց յետոյ հարկաւ կանխուի քաղաքագլխի ընտրութիւնը, բայց միջ թուած է, թէ այդ ժամանակ իրաւասունները պէտք է մի տեսակ լարուած և մտածող դրութեան մէջ մնան աչքերը չորս կողմ դարձնելով որ ոչ որ չունեն այնպիսի մի հմտութեամբ անհատորութիւն՝ որին կարողանային ընտրել, և կարծուած ենք, էլի պէտք է աչքի առաջ ունենան նախկին (այժմ) քաղաքագլխի պ. Յովհաննէս Մուշակեանցին, որը ունեց ասելով թոյլ է բաց անաչառ, աշխատասէլ, դրա հետ միասին գործին ընտելացած մի անհատութիւն է:

—Հաստատ աղբիւրից լսուած ենք, որ սպասուող յաջորդ է նշանակուած Լեւոնի նախկին յաջորդ Նալի վարչապետը:

—Վաճառակաւութեան վերաբերմամբ բուն «քաղաքագլխի» է. սպասուած էինք, թէ կալը կվերջանայ և առևտուրը կլաւանայ, սակայն «չէլ էն կիկոն, զէլ էն կիկոն»:

Ուղարկւողական ծանապարհի Գուրուր կայարանից վրաց «Իվէրիա» թերթին գրում են, որ այնտեղ արձակաւարձային հանքեր են գտել, որոնց սկսել են բովազործել:

Վրացական — «Նոր-Պարս»-ի № 161-ում 2-րդ երեսի 3-րդ սիւնի վրայ 3-րդ տողում վրացական տառերով տպագրուած է լինի տառերով: 3-րդ երեսի 3-րդ սիւնի վրայ 17-րդ տողում վրացական «Պարս» տառերով տպագրուած է լինի տառերով: 27-րդ տողում վրացական «Պարս» տառերով տպագրուած է լինի տառերով:

ՌՈՒՄԱՆՈՒԹԵՐՈՒՄ ԿԱՐՈՒՄ ԵՆԵՐ. —Թէոփոյի մարտարանում (կարան-տիւն) Արարիկայից եկած նաւի վրայ կասկածելի հիւանդութիւն է երեացել, որ մահուամբ է վերջացել: Սնամտապօղից բժիշկներ են ուղարկուած:

—Սնամտապօղի նաւահանգստում «Մոսկուա» չորանաւը ծովախորշ մտնելիս զիւղում է մի զինուորական նաւի և քարկոխել ջրատնոց անուր Գիւլուածի միջոցին 11 հոգի խեղդում է, իսկ 13 հոգի լողալով ազատուած:

—Մինչև 1888—89 ուսումնարանական տարուայ սկիզբը ծանապարհների հաղորդակցութեան միջնորդութեան իշխանութեան տակ եղել է մի հաստ կենդանութեան ռուսացական և 28 երկրաբանական տեխնիկական ուսումնարան:

—Մոսկուայի չեքոսլովակական յանձնարարները Սմոլոնովից և Սոչնիցից ստացել է բարամա, որ պատրաստել է

Ն. Ի. Բեչկանովը՝ ցանկանալով այդ երկրի երբեմն բարձր աստիճանի վրայ կանգնած, բայց այժմ ընկած չեքոսլովակականութեանը բարձրացնելու: Նա Նուխու լիայից ստացել է առողջ սերմ և ձրիաբար բաժանել է բնիկներին և մի մասն էլ ինքն է պատրաստել:

—Պարիզի համաշխարհային համագումարում 625 էկսպոնէնտները կազմում են բոլոր համաշխարհային 60,000 էկսպոնէնտների 1/4 տոկոսը: Իսկ մրցանակ ստացող ուսանական էկսպոնէնտների թիւը՝ 602, կազմում է բոլոր մրցանակ ստացողների 33,139 հոգի, 2 տոկոսը: Բոլոր էկսպոնէնտների 55,2 տոկոսն է, համեմատելով ընդհանուր էկսպոնէնտների թիւի հետ, մրցանակ ստացել, իսկ ուսանական էկսպոնէնտներից 96,3 տոկոսն է մրցանակ ստացել: Համեմատելով ուսանական բոլոր էկսպոնէնտների թիւի հետ ձեւարկուած որ շատ բարի են ֆրանսիացիները:

—Պետական կալուածների միջնորդութեան անտառային դեպարտամենտը որոշութեան համար մի նոր կանոնադրութիւն է կազմել, որով հաստատուած են յատուկ որոշութեան վկայականներ, որ տալիս է ոստիկանութիւնը 15 բուրձի յայտնի ստակի կենդանիների և թռչունների որսը բացարձակ արգելու է մարտի 1-ից մինչև յուլիս 15-ը, այդ որոշումը թողնում է նահանգապետներին՝ տեղերի յարմարութեան նախելով կարգադրութիւն անելու համար:

—Պատմութեան և հնութիւնների ընկերութիւնն այս տարի տնտես է իւր յիշատակակը:

—Մի քանի զեմսովների խնդրամատոյց լինելու պատճառով լուսաւորութեան միջնորդը թոյլ է տուել զիւղական և քաղաքային ուսումնարաններում առանձին հասարակական գրադարաններ կազմել: Միևնոյն ժամանակ այդ գրադարանների կառավարիչներին պարտադրեցնում է, որ զբոսը ընտրութիւնը կատարուի մերձաւոր ուսումնարանական վարչութեան հսկողութեամբ, նոյնպէս, որ թոյլ չարուի զբոսը ընթացիկութեամբ գրադարանի չէլքի մէջ պարապել, այլ միայն տուն տանին:

—Ներքին գործերի միջնորդութեան մէջ մշակուած է նոր կանոնների միջնորդը՝ զիւղատնտեսներին կարճ ժամանակային վարկ բանալու նպատակով:

ԻՄԵՐԵՏԻ ՀԱՅԵՐԸ *)

(Վերջ)

Չիարում (Շարապանի գաւառ) ապրող հայերը առաջ ընտելուելիս են եղել ներկայ Չիարաւանից զէպի արեւելք մի վերստ հեռավորութեամբ, որ այժմ կայ նրանց հին մատուռի (ժամի) քառակուսի աւերակը, բայց որովհետեւ այդ տեղը—հին Չիարը ջրի և այլ պայմանների կողմից անպարտաճէ եղել, նուազին նրանք ընթ ժամանակ յետոյ տեղափոխուել են ներկայ տեղում, բլրակի կըքին:

Միևնոյն ժամանակ երբ Վրաստանում (Վարթեթիսիում) թաղապետներն է եղել Հերակլ թագաւորը (Նկատելիք՝ Ա-ի վերջին տարիների և Պաւլի թագաւորութեան օրերում), նոյն ժամանակ Իմերէթում թագաւորելիս է եղել Սողոմոն թագաւորը, իսկ Միւղընիւլայում էլ եղել է կառավարիչ մի իշխան:

Այդ Սողոմոն թագաւորի մօտ, որի պաշտպանութեան են զմիմի անդրաթ թաղիի դաւոնութեան մատուռած հայերը՝ մեծ ընդունելութիւն են դնում. նա (Սողոմոնը) բաւական չէ, որ սիրով ընդունում է դադ. հայ ժողովուրդան, տալիս է և մեծ օգնութիւն ու մի քանի իրաւունքներ, ինչպէս օրինակ Չիարի հայերին տալիս է երկու կտոր հող՝ մէկը աւանի հիւսիսային կողմում 2×5=10 ք, վերստ մեծութեամբ անտառ, որ օգտուի ժողովուրդը, և մի վոքերի կտոր

*) Տե՛ս «Նոր-Պարս» № 157.

հող էլ—աւանի արևմտեան մասում 1/4 վերստ երկ. և 1/4 վերստ լայն, որպէս զի ժողովուրդը բնակութիւն հաստատէ. բայց հայերը բնակուած են այդ հողից զէպի արեւելք, ունենալով թէ առաջին (անտառ) և թէ վերջին (բնակութեան համար) հողերը իրենց ձեռում, որպէս սեպականութիւն. բայց տարաբաղաւար առաջին հողից զէպի էլ վճիռ տակ է. ի վերջ, այդ հատաքերի վճիռն մասին արժէ մի երկու խօսք ասել:

Որպէս նուիրական տեղ, ժողովուրդի ցանկութեամբ, այդ հողերի յետկանքը (կուպլիսները) պահպանուելիս են եղել տեղիս վրայների Ս. Գեորգ եկեղեցում, որտեղից աննկատելի կերպով կորուած են. (նու՛ մեղադրել...) և ահա, երբ տեղութիւնը պահանջում է թղթիւր այդ հողերին տիրապետելու իրաւունքի մասին, սրանք մնում են չուարած, և ի հարկէ, զիւղում են հողից: Այդ վերաբերում է 2×5 ք. վերստ անտառին, իսկ երկրորդը (բնակութեան հողը) վճիռ տակ է վրայների հետ, որոնք ասում են, թէ հողն իրենցն է, իսկ հայերը պնդում են, թէ իրենցն է: Ազնուականներ կոր կողմում ոչ մի թղթի կտոր չկայ, իսկ հայերն ունին պաշտօնից երգմամբ հաստատուած թղթիւր. գործը մնացել էր վրայներին, որոնք երգուելին և վրայների Մի քանի անգամ դատը սխալու է, բայց էլի յետ է նշուած, այնպէս որ վերջին վճիռը նշանակուած է սոյն թուականի սեպականներին: Տեսնենք արդիւրը: Այդ հողը զնահատում են մինչ 10,000 բարձր: Այդ հողին է սպասուած ժողովուրդը, որ իւր բնակարաններն ընդարձակ կրպակներ չին, մասնաւորոր հարկը զիւրը չատ յարմար է և միմ կարիք կայ դրան:

Չիարեցիները հարկ են տալիս Քուխայիտու վրայ և հաշուած են հարկատուութեամբ որպէս Քուխայիտու ժողովուրդ: Ահա դրա պատճառը. 25 տարի սրանից առաջ ինչպիսի է յուղուելիս նրանց քաղաքացիութեան իրաւունքները խլելու և զիւղական կանոններին ենթարկելու մասին, բայց ժողովուրդը բնիկ քաղաքի (Թիֆլիսից), միևնոյն ժամանակ վաճառականական տարր լինելով, չէ համաձայնում և յայտնում է, թէ «իւրենք օգտուելիս են եղել քաղաքացիութեան իրաւունքներով մինչ օրս. ներկայումս էլ առևտրականներ լինելով, չեն համաձայնում զիւղուել այդ արտաւորութիւնից: Վերջապէս, քանի որ քաղաքացիութեան իրաւունքը հարկատուութեան վրայ է՝ իրենք պատրաստ են վճարելու այդ հարկը, որպէս և առաջ...»: Վերջապէս, երկար չարաբանքից յետոյ նրանք չեն զիւղում քաղաքացիութեան իրաւունքներից, միայն այն պայմանով որ հաշուին Քուխայիտու վրայ և այնպէս տան հարկի 75 թ. կրկին յուղում է այդ ինչորդը, բայց չարաչար աշխատեալուց յետոյ մոռացութեան է տրուում...:

Ասացինք, որ Սողոմոն թագաւորը ստուած է նրանց մի քանիսին ազնուականութեան իրաւունք, դրանց թուած է և Գաւթի Պապանը (Պապանի), որը զաղթած է եղել տեղիս ժողովուրդան հետ, նա իւր զեղեցիկութեան և յաղթանդամութեան համար ստացել է ազնուականութիւն: Այդտեղ կայ մի ուրիշ ազնուական ընտանիք ևս, բայց դրա ազնուականութիւնը հնուց է (Թիֆլիսում եղած ժամանակից): Ինչպէս ասացինք, Քուխայիտու ևս կան տարւած ազնուական հայ ընտանիքներ:

Որպէս Չիարի մասին խոսած լինելով «Նոր-Պարս»-ի 88 թ. 207 և 89 թ. 18 և 44 համարներում աւելորդ ենք համարում նոյնը կրկնել այստեղ. կարող ենք միայն այսքանս աւելացնել, որ տեղի քահանայն հայր Գաւթամանը Վ. Պապան, մի զարգացած մարդ է, և ոչ ինչ չէ խնայում ժողովուրդի կրթութեան համար: Նա ունի նաև մի քանի

մանր հրատարակութիւններ:

Նթէ Չիարի ալմա օրէցոր առաջ է գնում, ունի զպրոց և շինում է վառարար կոմիտայ եկեղեցի (մինչև 10,000 ռ. արժողութեամբ)՝ այդ բոլորը պէտք է վերադրել արժ. հոր ջանքին և հայր Նարայանի օգնութեան:

Չիարից զէպի հիւսիս 7 վերստ հեռավորութեամբ կայ Օգրիպիտ—արանս հանրային (ծմբային) ջուրը, որ անխնամ զրուծեան մէջ է:

Սախլէթէթի մասին ցուած ենք, որ չենք գրում որպէս սեպած և եղած, այլ լսած և հարցրած: Այդ աւանը ներկայումս մօտ 400 տուն բնակիչ ունի, ուր և կայ հայաբար գաւառի, գաւառապետ, պրիստաւ, կանոնաւոր պատային յարաբերութիւն, ծառայողներ, զեղաւորներ, բժիշկ: Գտնուած է Չիարից զէպի արեւելք 45 վ. հեռավորութեամբ, իսկ Քուխայիտուց—70 վ. վերստ: Նրա զիւրը յարէ, օղը՝ ոչ առողջարար: Այդ տեղը ներկայումս կայ մօտ 70 տուն հայ, որոնք մնում են առանց զպրոցի, թէև կայ եղել արանից մի քանի տարի առաջ զպրոց, սակայն այսօր զոչութիւն չունի: Մենք դարմանում ենք. տեղի քահանան է հայր Գաւթար Տէր-Գաբրիէլեանցը, որ եղած է ու. Էջմիածնի ձեմարանում և դուրս է եկած VI դասարանից, ի հարկէ, բաւական պատրաստակաւութեամբ, և պաշար կուսնեայ մի ժողովուրդ կառավարելու, այն ևս 70 տուն Բայց այժմ լսուած ենք, որ պ. Մ. Հայկազնեցը մտադիր է ըստ առաջնոյն դարձնել կող ուսումնարանական տարու սկզբից զպրոց բաց անելու և օգնելու: Սրա եկեղեցին հնացած և քանդուած է: Սախլէթէթում կայ մօտ 200 տուն հրէայ, իսկ մնացած մօտ 140 տունը վրացիներ են: Այստեղ վրացի թաւաղներ չատ կան: Սա Կլիւրիլայի հետ կապուած է խճուղիով: Վրացիներն ունին միջաւան զպրոց: Սրա մօտով վազում է Վրվիլիի գետը:

Լաւու (Լեւիտու գաւառում) աւանը իւր մեծութեամբ և բնակութեամբ աւանաւորներ և ամենասակաւն է հայաւանակաւներին մէջ, այնպէս որ, նրան կարելի է տալ զիւղ անուելու: Նրանում կայ 27 տուն հայ. բայց այստեղ հայերը ոչ մի բանի մէջ նշանաւոր չեն. նրանք պարսպում են զլիւսաւորապէս չարիւղութեամբ, մասամբ էլ արհեստներով: Սրա քահանան մի հին, ծեր և մայրենի լեզուն չլիցցող 80 տարեկան մարդ է, անընդունակ զործելու: Լաւուի հեռավորութիւնը Քուխայիտուց 80 վերստ է, զէպի արևմտահիւսիս Սրա մօտով վազում է Յիւնիս-ձգալի գետը: Այս գիւղում կան և վրացիներ և հրէաներ, որոնց տներն թիւը միասին հասնում է հայերի հետ 170-ի: Սրանցից զէպի հիւսիս 14 վերստ հեռավորութեամբ գտնուած է հանրային (Իրկաթեայ) ջուր: Ի. ծերիւ-արան անունով, որը չափաւոր օգնութիւն է հասցնում, բայց ափսոս, որ անխնամ երեսի վրայ է թողած: Այստեղ տեղաբնիկներ կայ վրացիներին հետ աղջիկ տալու և առնելու: Սրա եկեղեցին հնացած և քայքայուած է:

Օն, Ռաճայի գաւառում Սա գտնում է Քուխայիտուից զէպի արեւելք 75 վ. հեռավորութեամբ: Օնում կայ մինչ 20 տուն հայ ժողովուրդ: Սա իւր ներքին զիւրով աւելի բարձր է, քան Սախլէթէթը և Չիարը: Նա Քուխայիտուի հետ կապուած է խճուղի պողոտայով. կայ կառուար պատային հարաբերակցութիւն, զեղաւորներ, բժիշկ, հայաբար գաւառաւոր, պրիստաւ, գաւառապետ և ուրիշ ծառայողներ: Սրա աջ կողմից հոսում է Բիւնի գետը: Կայ միջաւանական վրաց ուսումնարան, ունի նոր շինած զրօսավայր (բուլվար): Այստեղի հայերն աւելի արհեստներով են պարապում, քան չարիւղութեամբ և (մասամբ) այդեբանութեամբ: Այստեղի հայերի քահանան մի բարի, բայց գործելու ընդունակ մարդ է: Սրա եկեղեցին նորոգուած է մի քա-

նի տարի առաջ օծանդակութեամբ Տոնական աղա Բարդուխանի, մինչ 300 ռ. ծախսելով:

Իմերէթի հայ ժողովուրդը, որպէս արդէն յայտնի է, ընդհանրապէս վիրահոս է: Սրանք ոչ թէ Իմերէթ գաղով են կորցրել իրենց լեզուն, այլ գաղթած ժամանակ հետեւերը մայրենի լեզուն չեն բերած: Արդ, այժմ կան խօսողներ, որոնք վերջերս գաղթած մարդիկ են վաճառականութեան պատճառով՝ հայախօս և հայաբան քաղաքները, բայց դրանից, եղած զպրոցները մեծ զարկ են տուել, (մասնաւոր Քուխայիտու): Այժմ թե՛ Իմերէթ համեմատաբար խօսելու լինիք, աւելի շատ և աւելի լաւ հայերն խօսողներ կան Քուխայիտուի հայերի մէջ և ապա Չիարի, իսկ Սախլէթէթում, Օնում քահանաներից դատ հայերն խօսել զիւղողներ չկան. իսկ Լաւուում մինչև անգամ քահանան էլ հայերն չէ լինում:

Մեր առաջին հաշուից երևում է, որ Իմերէթ 1795 թ. գաղթած են (20+15+5+5)=մօտ 45 տուն հայ ընտանիք: Մահ-Արասի ժամանակ էլ Քուխայիտու գաղթած է եղել 40 ընտանիք, որին 85 ընտանիք, առաջուց էլ կան եղել մօտ 15 ընտանիք՝ հետեւապէս բոլոր միասին հասնում է 100 տուն, որը ներկայացնում է մեղ XVIII-րդ դարի վերջերին. իսկ այժմ նրանց թիւը հասնում է մինչ 410 ընտանիքի, ուրիշն չորս անգամից աւելի (ընտանիքների թուով) ժողովուրդը չափաւոր է: Սակայն այդ ոչ թէ տեղական ժողովուրդն է, այլ քան բազմացել մի գարի ընթացքում, այլ վերջերս եղել են շատ գաղթականներ՝ հետաջնէտ եկած, երբեմն մէկ-մէկ, երբեմն երկ-երկու ընտանիքով, բայց ոչ այնքան բուն հայաստանից, որքան Վրաստանում դառնում հայերից: Այժմ էլ նկատուած է վաճառականութեան նպատակով գաղթողներ:

Եթէ իւրաքանչիւր ընտանիք միջին թուով ընդունելու լինիք 5—6 մարդ, այն ժամանակ (ներկայումս) Իմերէթում ընդամենը կը լինի (410×(5—6))=2,050—2,460 հոգի:

Բաթում և Փոթի որովհետեւ գտնուած են Կողքիսացոց աշխարհում, ոչ բուն Իմերէթում, ուստի մենք այդ երկու քաղաքների հայերի մասին ոչինչ չլիցցինք սոյն յօդուածի մէջ:

Յ. Մալխաս:

ԹՂԹԱՎՅՈՒԹԻՆՆԵՐ

ՍԱՐՈՎ (Ջանչիլի գաւառ), 15 սեպտեմբերի. —Հարեան մահմեդականների վայրենի վարքն ու բարբը փոքր աւիճոր մուղը է գործում Մարախան հայաբանի գիւղի մէջ, որ Սարովից 3 վերստ հեռու է եղել: Այդ գիւղին կից մի լայնատարած դաշտում գտնուած է թաւառաքելի Ղարաբաղի ցիլի ձմեռանոցը, որի ստաբանն աւելի նման է իւրուրդներին ստորերկրայ բուններին, քան մարդկային բնակարանի: Գուցէ հինց տներն այդ դաշտնորութիւնն է յարմարութիւն տալիս աւաղախաբար դարբանցիներին գիւղերը բուր նման որ սի դնալու և ցերեկը գիւղերի դիմաց աւարը գործարկել: Այդ գիւղի աղղեցութիւնը մարաբանցիների վրայ այնքան չօգտիւն է, որ հայը թուրից հաղւ թէ կարողանաւ դառնալու, մինչև այժմ էլ այնտեղի հայերը զրուները մահմեդական նման են խուզում կամ սպիրտով թողնելով ակնաջի վրայ ու հաղին մաղէ փունջ՝ բլրապահ կան կացութեան մէջ նոյնպիսի թրքական ձևեր են աչքի ընկնում, խօսում են թուրքերէն, թէև բաւական լաւ բացատրում են իրենց մարերը Ղարաբաղի գաւառական բարբառով: Օրինակ մի որ և իցէ ինչոյից ժամանակ նրանք քահանայի բարեմաղթութիւնը կրկնում են թուրքերէն լատինական ձևով՝ «բէշլը դէկան օրուն» (քահանայի պատճը լի-

